

نقد و پژوهی

جایگاه اسرائیل در خاورمیانه

Nissim Rejwan, *Israel's Place in the Middle East*, Florida: University Press of Florida, 1998, 216 Pages.

کتاب در «جایگاه اسرائیل در خاورمیانه» نوشته «نسیم رجوان» در سال ۱۹۹۸، توسط انتشارات دانشگاه فلوریدا در ۲۱۶ صفحه انتشار یافته است. این کتاب، از یک مقدمه و دو بخش تشکیل شده است. بخش اول به بستر تاریخی و بخش دوم به تحولات اخیر و چشم‌انداز آینده می‌پردازد. بخش اول، تحت عنوان «يهودیان و همسایگان آنها»، در سه قسمت به موضوعات زیر پرداخته است:

۱-يهودیان و اعراب: گذشته و حال
۲-يهودیان و اعراب: میراث فرهنگی
۳-میراث تاریک اروپا

بخش دوم با عنوان «اسرائیل به عنوان یک کشور خاورمیانه‌ای» در سه قسمت، موضوعات زیر را مورد بررسی قرار داده است:

۴-ریشه‌های عمیق تر اسرائیل
۵-ایدئولوژی، سیاست و فرهنگ
۶-خاورمیانه پساناسیونالیست

تحت حاکمیت اعراب مسلمان نام می‌برند».
وی در جایی دیگر می‌گوید:
«معامل بین یهودیان و اعراب در شکل روابط بازرگانی بین عربستان و فلسطین به ایام حضرت سلیمان باز می‌گردد و بسیاری از کتب

صفحات پایانی این بخش، تحت عنوان «چشم‌انداز: اسرائیل در حال تحول در خاورمیانه کثرت‌گرا» نگاشته شده است.

نویسنده در مقدمه می‌نویسد که این کتاب به تدریج، طی چند سال شکل گرفته است. وی خاطرنشان می‌سازد که سنگ بنای اولیه کتاب، به سخنرانی وی در نشست سالانه انجمان تاریخ آمریکا که در ماه دسامبر سال ۱۹۷۱ در نیویورک برگزار شد باز می‌گردد. وی در آن جلسه، مقاله‌خود را تحت عنوان «روابط اعراب-يهودیان در طول اعصار: مسئله‌ای برای مورخین»، ارایه کرده است.

نویسنده در بخش اول کتاب، تحت عنوان «يهودیان و همسایگان آنها» به زمینه‌های تاریخی-فرهنگی موضوع می‌پردازد. وی در این بخش، روابط اعراب-يهودیان را به تفصیل از آغاز آن در دوران قبل از اسلام تا عصر حاضر، مورد بررسی قرار داده، موضع اسلام را در قبال یهودیان در تئوری و در واقعیت، تجزیه و تحلیل کرده است. وی در مورد تاریخچه روابط اعراب و یهودیان چنین می‌نویسد:

«تاریخ یهودیان و اعراب و روابط آنها در طی اعصار، یکی از نمادهای خوب همسایگی، همزیستی مسالمت‌آمیز و همکاری و تعامل بوده است. مورخین، در واقع از این روابط به عنوان همسفرگی و همزیستی فرهنگی یاد می‌کنند و با عبارتی درخشنan از دوران حیات یهودیان تحت حاکمیت اعراب مسلمان نام می‌برند».

وی در جایی دیگر می‌گوید:

«معامل بین یهودیان و اعراب در شکل روابط بازرگانی بین عربستان و فلسطین به ایام حضرت سلیمان باز می‌گردد و بسیاری از کتب

عهد قدیم، نشان می‌دهد که این ارتباط تا قرن هفتم که سرزمین عربستان به زیر پرچم اسلام درآمد برقرار بوده است.»

در همین رابطه، نویسنده آورده است:

«وقتی حضرت محمد (ص) دریافت که یهودیان از پذیرش دین اسلام سر باز می‌زنند بر آنها خشم گرفت و برای مجازات و تبعید آنها از عربستان اقدام کرد. این سیاست، توسط جانشینان آن حضرت تا مدت کوتاهی ادامه یافت، اما سرانجام، اعراب مسلمان دریافتند که یهودیان از نظر نژاد و مذهب به آنها شبیه بوده، در جهت تحکیم فتوحات جهانی مسلمانان سودمند هستند. کنترل یهودیان بر تجارت، بویژه تجارت خارجی، تماسهایشان با همکیشان یهودی در نقاط مختلف جهان و دانستن زبان عبری، آنها را به صورت مترجمین و دلالان ضروری و فاتحین پر انرژی جدید درآورد بود.»

در این بخش، نویسنده همچنین با بررسی جامع و دقیق فرهنگ یهودی-عربی نشان می‌دهد که چگونه یهودیانی که در حوزه اسلام عربی زندگی می‌کردند بدون کمرنگ شدن و یا ترک هویت فرهنگی و مذهبی خود تحت نفوذ جوامعی که در آن زندگی می‌کردند قرار گرفتند و متقابلاً آن جوامع را تحت تاثیر خود قرار دادند. در فرازی از کتاب در این باره آمده است:

«برخورد ها و تاثیر متقابل فرهنگی یهودیان و اعراب، به دوران قبل از اسلام باز می‌گردد، اما در قرون وسطاً بود که تماسهای بین یهودیان و اعراب مسلمان روی داد و نتایج غالباً موثر و یادداوی را به بار آورد.»

آخرین قسمت بخش اول، به بررسی

تاریخ یهودیان اروپا و سرنوشت آنها می‌پردازد. در این قسمت، نویسنده تاکیدی عمده بر وضعیت و شرایط بهتر یهودیان تحت حاکمیت اسلامی و مقایسه آن با وضعیت نابسامان و نامناسب یهودیان در حاکمیت مسیحیت غرب می‌نماید. در این باب به فرازهایی از نظرات نویسنده اشاره می‌شود:

«تفاوت بین دشمنی مسیحیان و تساهل و مدارای مسلمانان در قبال یهودیان، بیشتر از هر جای دیگر، در نوشته‌های خود یهودیان، بخصوص از زمان اخراج آنان از اسپانیا در سال ۱۴۹۲ دیده می‌شود. در حقیقت، بعداز اخراج آنها، ترکیه (عثمانی) مسلمان، به صورت محل امنی برای یهودیان درآمد.»

ویا: «ضدیت با نژاد سامی (آنتی سمتیزم) در عیقیترین ریشه‌های تاریخی آن در تعلیمات کلیسای مسیحی، به عنوان یک حقیقت شناخته شده و مورد قبول عامه تاریخ نهفته است.»

ویا در جایی دیگر آورده است:

«ضدیت با نژاد سامی، یک پدیده انحصاری مسیحی و بدین ترتیب، یک پدیده مسلم غربی است. بنابراین، سعی در انتساب آن به جوامع غیر مسیحی و غیر غربی از نظر تاریخی، غلط و از نظر اخلاقی، غیر قابل بخشن است.»

البته نویسنده درباره وضع نابسامان یهودیان در برخی جوامع اسلامی نیز می‌نویسد: «این درست است که داستان جوامع یهودی تحت حاکمیت اسلام، برای بیش از پنج قرن، حکایت از یک زندگی فقیرانه دارد، اما بسیاری از کارگران و کشاورزان مسلمان، وضع بهتری از

یهودیان نداشتند.

۲۰۵

در قسمتی از این بخش، ریشه‌های

ایدئولوژیکی و فرهنگی اسرائیل، مورد بررسی نویسنده واقع شده است. نویسنده، برخی خطراتی را که دموکراسی اسرائیل با آن رویه روست، برشمرده و مورد مذاقه قرارداده است. طبقه‌بندی قومی و اثرات آن را بر سیاست داخلی و خارجی کشور مورد ارزیابی قرارداده و سرانجام، آینده روابط اسرائیل با جهان عرب را به بررسی گرفته است. وی چالشهایی را که فرا روی ساختار دموکراسی اسرائیل وجود دارد، به قرار زیر می‌داند:

- فقدان دموکراسی ریشه‌دار در احزاب سیاسی کشور و فقدان کنترل نهادینه شده غیرنظامیان بر ساختارهای نظامی
- مسائل حل نشده حقوق مدنی اقلیتها در اسرائیل

اختلافات عمیق اجتماعی و فرهنگی

بین یهودیان مذهبی و سکولار

در قسمت پایانی بخش دوم، تحت عنوان «خاورمیانه پساناسیونالیست» نویسنده به طور مقایسه‌ای به بررسی افول سرنوشت پان-عربیسم، همپای با تغییرات رادیکال در جامعه اسرائیل که در عرض سه دهه گذشته رخ داده است می‌پردازد. در این قسمت، مسئله مهم و حیاتی وضع اتباع غیریهودی در اسرائیل در بستر هویت ملی اسرائیل مورد بررسی قرار گرفته است. و سرانجام، نویسنده در پایان این بخش، در پی یافتن پاسخی به این سؤال است که آیا جامعه اسرائیل، یک جامعه انحصارگرا، ملی گرا، قوم مدار یهودی است یا یک جامعه باز است که در بستر و در درون خاورمیانه‌ای کثرت گرا و باز قرار گرفته است.

نویسنده، تولید نوشته‌های ضدیهودی توسط اعراب را بیشتر در نتیجه نفوذ اروپا و افکار اروپایی‌ها می‌داند و می‌گوید:

رسوخ دکترین ضد سامی در اروپا در یک کشور گسترش نیافته و به یک دهه محدود نمی‌شود. در قرن نوزدهم، این اندیشه در فرانسه از زمان ماجراهای دریفوس ظاهر شد. مسیحیان شرقی نیز عاملاتی برای تبلیغ این دکترین شدند. در دهه ۱۹۳۰ و در طی جنگ جهانی دوم، تبلیغات نازی‌ها در تمام کشورهای عرب رسوخ پیدا کرد. نویسنده‌گان مسلمان بانفوذ، با نوشته‌ها و صحبت‌های خود به این دکترین اهمیت دادند. بنابراین، امروزه این دکترین - بخصوص بعداز حادث سال ۱۹۴۸ فلسطین (تشکیل اسرائیل) - بیشتر از گذشته رایج شده است.

بخش دوم کتاب، تحت عنوان «اسرائیل به عنوان یک کشور خاورمیانه‌ای» تدوین شده است. در قسمت‌های مختلف این بخش، ریشه‌های عمیقتر یهودیت و اسرائیل در منطقه دنبال می‌شود و سوءتفاهمات اعراب نسبت به اسرائیل، به عنوان یک پدیده بیگانه و تجاوزی به منطقه خاورمیانه، مورد بررسی قرار گرفته است. نویسنده، این نظریه را که برخی از صاحن‌نظران و سیاستمداران اسرائیلی آن را تبلیغ می‌کنند، که اسرائیل، بخشی جدایی ناپذیر از اروپا است که به طور اتفاقی در خاورمیانه قرار گرفته است، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده و براساس قرایین و شواهد و زمینه‌ها و دلایل تاریخی، فرهنگی، مذهبی و جمعیتی، آن را مردود می‌داند.

تایید گذارده است. نویسنده می‌نویسد که از نظر بسیاری از اعراب، ترخاورمیانه جدید شیمون پرز (که تراصلی نویسنده در این کتاب، ملهم از این تفکر است) که در آن از منطقه خاورمیانه در حال صلح، با عنوان مژدهای باز سخن گفته می‌شود، چیزی جز هژمونی دائمی اسرائیل، یا به عبارتی، صلح عبری *Pax Hebraica* نیست و اعراب، پروژه خاورمیانه جدید را تهدیدی علیه ناسیونالیسم خود می‌دانند. وی بار دوین دیدگاه در طول این کتاب می‌گوید «تاریخ، موردی را به یاد ندارد که ملتی، دشمنی دائمی با جهان بالا فصل خود داشته باشد» و بدین ترتیب، خط بطلان بر اندیشه تضاد و چالش دائمی یهودیان و اعراب می‌کشد.

در خاتمه، گفتگی است که نیسیم رجوان، نویسنده این کتاب، محقق ارشد موسسه تحقیقاتی هری. اس. ترومون برای پیشبرد صلح، دانشگاه عبری اورشلیم است. از نامبرده، کتابهای زیر به چاپ رسیده است:

- ۱- اعراب با جهان مدرن روبه رو می‌شوند: مذهب، فرهنگ و پاسخهای سیاسی به غرب (انتشارات دانشگاه فلوریدا - ۱۹۹۸)
- ۲- یهودیان عراق: ۳۰۰۰ سال تاریخ و فرهنگ

نویسنده در حال حاضر، مشغول نوشتن خاطرات خود از بغداد است: شهری که در آن به دنیا آمده است.

دکتر محمد رضا ملکی
پژوهشگر ارشد سیاستی دفتر
مطالعات سیاسی و بین‌المللی

نویسنده، در باره انتخاب عنوان فوق برای کتاب خود می‌نویسد که تراصلی او در این کتاب، بر این مبتنی بوده است که چشم انداز اسرائیل نه در مقابله با همسایگان خود که به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از خاورمیانه است و با توجه به این نگرش است که عنوان کتاب خود را «جایگاه اسرائیل در خاورمیانه»، برگزیده است.

نویسنده در نتیجه گیری خود می‌نویسد: ۲۰۶ «حالا که قرارداد صلح اسرائیل با مصر در دهه ۱۹۷۰ و متعاقباً با اردن دردهه ۱۹۹۰ منعقد شده است، پاسخ به این سوال که آیا اسرائیل، بخشی جدایی ناپذیر از خاورمیانه خواهد بود و همسایگان خود را خواهد پذیرفت و آنها نیز اسرائیل را خواهند پذیرفت، دیگر مشکل نخواهد بود.» وی خاطر نشان می‌سازد که تحولات سالهای اخیر در خاورمیانه، به طور قاطع نشان داده است که دیگر اسرائیل در باره موجودیت فیزیکی خود نگرانی ندارد، زیرا که دولت از بزرگترین و قویترین دولتهاي عرب، راه حل درگیری مسلحه را ترک کرده اند و توافقات اسلو و بعداز آن، با فلسطینی ها انجام شده است. با این همه، وی اعتراض می‌کند که هنوز اسرائیل در بن بست است. وی با نقل فرازی از نوشته فواد عجمی که گفته است: «حتی بعداز این توافقات، تغییر آشکاری در مواضع اعراب نسبت به اسرائیل به وجود نیامده است» و یا «علی‌رغم توافق مصر با اسرائیل دردهه ۷۰، مخالفت با صلح در شدیدترین وضعیت در مصر وجود دارد و نگهبانان فرهنگ مصر، به طور تغییر ناپذیری مخالف تعامل عادی با اسرائیل می‌باشند.» به نگرانیهای خود در این باره مهر